

W ramach drugiego zarzutu skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja zawiera braki w uzasadnieniu, gdyż nie pozwala ona na zrozumienie ani względów, które doprowadziły stronę pozwaną do ustanowienia tego środka, ani podstaw, na których strona pozwana się oparła, ani też powodu unieważnienia jedynie części przetargu, to jest wyłącznie części 2.

Poza stwierdzeniem nieważności decyzji z dnia 31 stycznia 2007 r. skarżąca żąda odszkodowania za wszelkie szkody, które poniosła w następstwie tej decyzji.

- (¹) Ogłoszenie o zamówieniu „Kanał telewizji internetowej Parlamentu Europejskiego” (Dz.U. 2006 S 87-91412).
 (²) Sprawa T-383/06 Icana.Com przeciwko Parlamentowi (Dz.U. 2007 C 20, str. 31).
 (³) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 marca 2007 r. — Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-74/07)

(2007/C 95/108)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma, C. Blaschke, wspierani przez adwokata C. von Donata)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 7271 z dnia 27 grudnia 2006 r. w sprawie zmniejszenia przyznanej decyzją Komisji C(95) 2271 pomocy EFRR dla Programu Operacyjnego w ramach Inicjatywy Wspólnotowej INTERREG II w regionach Kraju Saary, Lotaryngii i Zachodniego Palatynatu w Niemczech;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżoną decyzją Komisja zmniejszyła pomoc Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) dla programu Operacyjnego Północnej Nadrenii — Westfalii w ramach Inicjatywy Wspólnotowej INTERREG II w regionach Saarland, Lothringen i Westfalz.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi naruszenie art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 4253/88 (¹), ponieważ brak jest prze-

ślanek zmniejszenia pomocy. W tym względzie podnosi ona w szczególności, że odstępstwa do indykatywnego planu finansowego nie stanowią istotnej zmiany programu. Nawet gdyby miała mieć miejsce istotna zmiana programu, skarżąca podnosi, że Komisja wyraziła na to zgodę.

Skarżąca twierdzi ponadto, że zmniejszenie pomocy nie zostało odpowiednio uzasadnione. W szczególności podnosi ona w tym względzie, że nie został uzasadniony brak zastosowania zasady elastyczności w „Wytocznych w sprawie zamknięcia finansowego działań operacyjnych (1994-1999) funduszy strukturalnych” [SEK (1999) 1316].

Zakładając, że występują przesłanki obniżenia pomocy, skarżąca podnosi, że pozwana nie skorzystała z uprawnień dyskrecyjnych przysługujących jej w odniesieniu do tego konkretnego programu. Zdaniem skarżącej Komisja powinna była rozważyć, czy obniżenie pomocy EFRR wydaje się proporcjonalne.

W końcu zdaniem skarżącej naruszono zasadę partnerstwa.

- (¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1980 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań Funduszy Strukturalnych pomiędzy nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374 z 31.12.1988, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2007 r. — IXI Mobile przeciwko OHIM — Klein (IXI)

(Sprawa T-78/07)

(2007/C 95/109)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: IXI Mobile, Inc (Redwood City, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: S. Malynicz, Barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Jochen und Eckhard Klein GbR (Olching, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 11 stycznia 2007 r. w sprawie R 796/2006-2, oddalającej odwołanie;
- obciążenie OHIM i drugiego uczestnika postępowania kosztami własnymi oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.